

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Jany Jedličkové, v právní věci žalobce **J. Č.**, zast. JUDr. Ondřejem Tošnerem, se sídlem Praha 2, Slavíkova 1568/23, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 15.7.2009, č.j. KUJI 55372/2009, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10.568,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta se sídlem Praha 2, Slavíkova 1568/23.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2009, č.j. KUJI 55372/2009, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že rozhodnutí ve věci umístění stavby je v rozporu se zákonem (§ 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb.), když neobsahuje základní náležitosti kladené na rozhodnutí a žalovaný na žalobcem vytýkanou absenci předepsaných náležitostí výroků rozhodnutí nereagoval. Protože vytýkané vady neodstranil, zatížil tak nezákonností i rozhodnutí vlastní. Dále žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, pro což měl žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušit a vrátit věc k novému projednání. Tyto skutečnosti jsou důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí a nové

projednání věci. Dále pak k žalobě namítl rozpor rozhodnutí s právními předpisy, což podrobně odůvodnil s tvrzením, že jako účastník řízení byl zkrácen na svých právech postupem správního orgánu, způsobem, který má za následek nezákonné rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, když odmítl námitky žalobcem vznesené a setrval na svém stanovisku vyjádřeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V replice žalobce setrval na svých žalobních námitkách a opětovně zdůraznil svá stanoviska ohledně nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí, s čímž se žalovaný nijak nevypořádal.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného i řízení předcházející jeho vydání, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Porušení zákona postupem žalobcem vytýkaným došlo nikoliv v míře zanedbatelné, ale v intenzitě zpochybňující zákonnost rozhodnutí jako celku. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.r.s., poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem soudu vyslovili souhlas (žalovaný výslovně, žalobce mlčky).

Předmětem přezkumné činnosti soudu je zákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2009, č.j. KUJI 55372/2009, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a v celém rozsahu potvrzeno rozhodnutí odboru výstavby Městského úřadu v Pacově ze dne 9.3.2009, č.j. MP/03152/2009, kterým bylo ve spojeném územním a stavebním řízení vydáno rozhodnutí o umístění stavby Obec – Kabel NN na pozemku st.p. 36/1, p.č. 60, 810/6, 1026/6, 1041/1, p.p. 1, 1041/d1 v katastrálním území Roučkovice a na stavbu bylo vydáno stavební povolení.

Zásadní žalobní námitky žalobce směřují proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí s tím, že rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 9 prováděcí vyhlášky č. 503/2006, a trpí nedostatkem odůvodnění. Takto žalobcem vymezené žalobní námitky nemohl soud odmítnout jako nedůvodné.

Podle § 92 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad územním rozhodnutím schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby. V rozhodnutí stavební úřad rozhodne o námitkách účastníků řízení, v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti a stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon.

Podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, v platném znění, rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona musí obsahovat a) druh a účel umísťované stavby, b) parcelní čísla a druh pozemku podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje, c) umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, d) určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, e) vymezení území dotčeného vlivy stavby.

Jak důvodně vytýká žalobce, prvostupňové správní rozhodnutí vykazuje zjevné vady. Ve výrokové části rozhodnutí prvostupňového správního orgánu se uvádí, že se vydává rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení na stavbu Roučkovice, Obec – Kabel NN na pozemcích ve výroku specifikovaných v katastrálním území Roučkovice. Dále se uvádí, co stavba obsahuje, jsou stanoveny podmínky pro umístění stavby a podmínky pro provedení stavby v devíti bodech, a dále bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení. V odůvodnění rozhodnutí se konstatuje, že stavební úřad v provedeném společném územním a stavebním řízení přezkoumal předloženou žádost z hledisek uvedených v § 86 a § 111 stavebního zákona, projednal ji s účastníky řízení a s dotčenými orgány a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštní předpisy. Dále se opět v rovině konstatování pouze uvádí, že umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a vyhovuje obecným požadavkům na využívání území. Projektová dokumentace stavby splňuje obecné technické požadavky na stavby. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení stavby. Dále se pak v odůvodnění rozhodnutí odkazuje na stanoviska dotčených orgánů, vymezují se účastníci územního a stavebního řízení a vypořádávají návrhy a námítky žalobce. V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce vznesl námítky vztahující jak k vadám samotného výroku prvostupňového rozhodnutí, tak jeho nepřezkoumatelnosti odůvodnění, s čímž se však žalovaný fakticky nijak nevypořádal, když na tuto odvolací námitku reagoval tak, že i když odůvodnění rozhodnutí nebylo zcela vyčerpávajícím způsobem rozvinuto s odkazem na jednotlivá ustanovení stavebního zákona, proč stavební úřad rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno, je z něho seznatelné proč bylo rozhodnuto způsobem, jak se stalo, proč byly zamítnuty námítky účastníků řízení a stručné odůvodnění podle žalovaného nezpůsobuje takovou vadu, pro kterou by bylo nutno rozhodnutí rušit.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejím vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soudu nezbyvá než konstatovat, že žalovaný stejně jako prvoinstanční správní orgán této své povinnosti nedostál. Každé správní rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění, z něhož musí být zřejmý vztah mezi skutkovými zjištěními, úvahami při hodnocení důkazů a právními závěry. Pokud tyto náležitosti v rozhodnutí chybí, není rozhodnutí přezkoumatelné a nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno způsobem porušujícím ústavně zaručené právo účastníků řízení na řádný proces. Jak je uvedeno shora, citované ustanovení § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. jednoznačně stanoví obligatorní náležitosti správního rozhodnutí a pokud tyto náležitosti chybí, nelze než dovodit, že rozhodnutí není v souladu se zákonem, což žalovaný zcela opomenul v rámci odvolacího řízení vyhodnotit. Námitku žalobce v tomto ohledu proto nemohl soud jako nedůvodnou odmítnout. Žalobce již v odvolání vznesl námitku nedostatků výroku rozhodnutí i nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, žalovaný správní orgán byl proto povinen námitku řádně vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí, což se nestalo. Posuzuje-li stavební úřad v územním řízení, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, jak vyžaduje ustanovení § 90 písm. a) stavebního zákona, je nezbytné, aby výsledek tohoto posouzení byl přezkoumatelným způsobem uveden v odůvodnění správního rozhodnutí. Soulad stavby s územně plánovací dokumentací je pro územní řízení naprosto podstatný, neboť není-li stavba v souladu s územně plánovací dokumentací, není možné vydat územní rozhodnutí, a tím ani stavební povolení. Tyto skutečnosti musí jasně vyplývat z odůvodnění rozhodnutí, musí být posouzeny a nepostačí, jak žalobce důvodně vytýká, jestliže správní orgán vypořádá námítky žalobce pouze odkazem na grafickou část, která nijak nesouvisí s vytýkanou absencí

předepsaných náležitostí výroku rozhodnutí. Žalobci bylo v průběhu řízení fakticky znemožněno, aby vůči vytýkaným a v rozhodnutí neuvedeným závěrům mohl uplatnit relevantní žalobní body. V přezkumném řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu pak není přípustný postup, aby soud namísto správních orgánů činil na základě vlastního dokazování závěry, které měly být součástí již rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Pokud má soud ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodnutí vedené v oblasti veřejné správy (§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), je z povahy věci nutné, „aby bylo možno z přezkoumávaného rozhodnutí usoudit, z čeho správní orgán vycházel a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil. Sémanticky za to totiž samotný pojem odůvodnění v sobě zahrnuje požadavek, aby v něm byly uvedeny konkrétní důvody, které vedly příslušný orgán k danému rozhodnutí. Absentují-li tyto důvody a úvahy v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, musí je soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost zrušit“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.8.2008, č.j. 4 As 20/2008-84, dostupný na www.nssoud.cz). Tento závěr Nejvyššího správního soudu pak dopadá i na souzenou věc.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo, než napadené správní rozhodnutí žalovaného na základě včas a důvodně podané žaloby zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a vyslovit současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný správní orgán vázán právním názorem tohoto soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Pro úplnost nutno uvést, že soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, proto nevypověděl další žalobní body, jak v žalobě namítáno, protože by to nemělo žádného praktického významu.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci tak přísluší právo na náhradu nákladů řízení, které představuje odměna za právní zastoupení advokátem, a to podle sazby vyplývající z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Soud přiznal odměnu za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a replika) ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon, tři paušální částky ve výši 300,- Kč za jeden úkon právní služby. Odměna advokáta tak činí celkem 8.568,- Kč, včetně DPH, které činí 1.368,- Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč činí náklady tohoto řízení celkem 10.568,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 22. 9. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu